

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2005 r. przez Antonello Violettiego i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 11 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Antonello Violettiego, zamieszkałego w Cittiglio (Włochy) oraz 12 innych urzędników, reprezentowanych przez adwokata Erica Boigelota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) Nakazanie przedstawienia wszystkich akt dotyczących skarżących, opieczętowanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
- 2) Nakazanie przedstawienia sprawozdania kończącego wewnętrzne dochodzenie przeciwko skarżącym;
- 3) Stwierdzenie nieważności dochodzenia prowadzonego przeciwko skarżącym;
- 4) Stwierdzenie nieważności notatki OLAF zawierającej powiadomienie o dochodzeniu i poinformowanie włoskich władz sądowych;
- 5) Stwierdzenie nieważności sprawozdania z dochodzenia przekazanego włoskim władzom sądowym;
- 6) Stwierdzenie nieważności wszelkich kolejnych aktów prowadzących do decyzji, które w następstwie doprowadziły do niniejszej skargi lub aktów związanych z tymi decyzjami;
- 7) Obciążenie Komisji wypłatą odszkodowań i odsetek oszacowanych ex aequo et bono na 30.000 EUR dla każdego ze skarżących, z zastrzeżeniem zwiększenia lub zmniejszenia tej sumy w trakcie przebiegu postępowania;
- 8) Obciążenie, w każdym przypadku, pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

OLAF poinformował skarżących, że zostało wszczęte wewnętrzne dochodzenie dotyczące stosowania systemu ubezpieczeń wypadkowych. W następstwie tego powiadomienia zainteresowani urzędnicy zwrócili się o udostępnienie ich akt medycznych. Tego dostępu im odmówiono.

Podnosi się zarzut naruszenia art. 73 regulaminu pracowniczego, art. 28 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, naruszenie Przepisów dotyczących ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadków i

chorób zawodowych, jak również naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak zasady dobrego administrowania, zasady równego traktowania, jak również niedochowanie obowiązku staranności oraz zasad nakładających na OLAF i na Komisję wydawania decyzji tylko w oparciu o prawnie dopuszczalne podstawy, czyli właściwe i wolne od oczywistego błędu w ocenie.

Skarżący uważają również, że rozporządzenie 1073/1999⁽¹⁾ oraz decyzja Komisji 1999/396/CE z dnia 2 czerwca 1999 r.⁽²⁾ są bezprawne i, w konsekwencji, podnoszą zarzut bezprawności w rozumieniu art. 241 Traktatu WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136, str. 1)

⁽²⁾ 1999/396/WE, EWWiS, Euratom: Decyzja Komisji z dnia 2 czerwca 1999 r. dotycząca zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Wspólnoty (Dz.U. L 149, str. 57)

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2005 r. przez Erica Gippiniego Fourniera przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Erica Gippiniego Fourniera, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokata Anouk Theissen.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie decyzji o przyznaniu skarżącemu zero „punktów pierwszeństwa DG” w ramach awansów za rok 2003; o oddaleniu jego odwołania od decyzji komisji ds. awansów mającego na celu przyznanie mu „punktów pierwszeństwa DG” (lub punktów „z apelacji” albo punktów pierwszeństwa pod dowolną nazwą); o odmowie przyznania punktów priorytetowych za prace na rzecz instytucji, na podstawie art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych art. 45 regulaminu pracowniczego;

2. zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 2500 euro tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, urzędnik Komisji delegowany do Trybunału Sprawiedliwości w interesie służby na okres od 1 marca 2002 r. do 6 października 2003 r., podnosi zarzut niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych art. 45 regulaminu pracowniczego ze względu na brak zestawienia jego zasług z zasługami urzędników innych dyrekcji generalnych. Jego zdaniem większość kategorii punktów pierwszeństwa jest niezgodnych z prawem ze względu na sprzeczność z art. 45 regulaminu pracowniczego i zasadą niedyskryminacji.

Skarżący podnosi naruszenie art. 5, 25, 43 i 45 regulaminu pracowniczego, art. 2 ust. 1 akapit drugi przepisów wykonawczych art. 43 regulaminu pracowniczego oraz art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 3-5 przepisów wykonawczych art. 45 regulaminu pracowniczego. Skarżący podnosi także naruszenie zasad proporcjonalności, niedyskryminacji, równości oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań. Skarżący utrzymuje wreszcie, że nastąpiło naruszenie reguł proceduralnych, nadużycie władzy, brak uzasadnienia i doręczenia rozmaitych aktów i decyzji oraz że popełniono oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2005 r. przez Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation i Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 21 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Standard Commercial Corporation z siedzibą w Wilson, Północna Karolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation z siedzibą w Wilson, Północna Karolina (USA) oraz Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation z siedzibą w Vaduz (Lichtenstein), reprezentowanych przez adwokatów A. M. Odriozolę, M. Marañón Hermoso i A. Emcha, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 20 października 2004 r. w sprawie COMP/C.38.238/B.2 – Surowiec tytoniowy Hiszpania, w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że skarżący, wraz z innymi przedsiębiorcami, naruszyli przepis art. 81 ust. 1 WE, zawierając porozumienia lub stosując praktyki uzgodnione w latach 1996-2001, mające na celu ustanowienie w poszczególnych latach, maksymalnej ceny za dostawę różnego rodzaju surowca tytoniowego (wszelkiej jakości) oraz podział między siebie zakupu określonych ilości różnego rodzaju surowca tytoniowego. Komisja uznała ponadto, że w okresie ostatnich trzech lat (1999-2000) uzgodnili oni również między sobą dodatkowe wymogi oraz widełki cenowe dla surowca tytoniowego w ramach poszczególnych stopni jakości.

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą przede wszystkim, że Komisja niewłaściwie zastosowała przepisy art. 81 ust. 1 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, pociągając skarżących do odpowiedzialności za naruszenie dokonane przez ich spółki zależne.

Ponadto skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania poprzez niezastosowanie w stosunku do skarżących tych samych kryteriów, które zastosowała przy wykluczaniu odpowiedzialności innych spółek-matek za ich spółki zależne mające udział w przedmiotowym naruszeniu. To dotyczy niewzięcia pod uwagę faktu, iż interes jednej ze skarżących w jej spółce zależnej ma wyłącznie charakter finansowy, gdy w stosunku do innych skarżących Komisja na tej samej podstawie wykluczyła ich odpowiedzialność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.01.2003, str. 1)